

KOMMUNIST

Danmark er bagud

Både i løn- og jobudvikling halter Danmark bagud for Norge og Sverige

■ Den politiske debat i Danmark handler meget om konkurrenceevne og for høje lønninger, og dette argument bruges også som undskyldning for lukning og udflytning af arbejdspladser. Men argumenterne holder ikke. De danske lønninger stiger meget langsomt, og samtidig er eksportoverskuddet så stort, at det begynder at blive et problem.

Det siger cheføkonomen i den svenske bank SEB til avisen Politiken, på baggrund af en undersøgelse om udviklingen i de tre Skandinaviske lande gennem de seneste syv år.

Lønstigninger nødvendigt

Norge, der ikke er medlem af EU, har stor succes, men også i Sverige, der ikke har bundet sin valuta til Euroen, stiger både reallønnen og beskæftigelsen markant.

–Når jeg hører debatten om manglende konkurrenceevne, for høje lønninger og kom-

mende flaskehalsproblemer, undrer jeg mig over hvilken fantasiverden der tales om. For mig at se er der ikke bare plads til lidt større lønstigninger. De er også nødvendige for at få mere gang i økonomien. Vi har ikke brug for så stort et overskud, som vi har i øjeblikket. I øjeblikket er Danmark snarere i fare for at ende i deflation, hvor priser og lønninger begynder at falde, siger cheføkonomen.

Til arbejdsgivernes fordel

Krisen udslettede fem procent af de danske jobs, og de er ikke kommet tilbage, og intet tyder på at det går amok på arbejdsmarkedet, fortsætter økonomen. Han peger på de mange brancher med minimumslønssystem, der tillader lønstigninger i overenskomstperioden, men peger også på at det ser ud som om magtbalancen i virksomhederne, der jo tjener pænt mange penge i øjeblikket, er til arbejdsgivernes fordel: De kan true

med at flytte produktionen, og samtidig sigter dagpengereformen direkte mod at presse lønningerne. For mig at se har Danmark malet sig op i et hjørne, hvor det er svært at få gang i økonomien, når lønningerne stiger så langsomt og der ikke kommer gang i det private forbrug, og finanspolitikken er så stram af hensyn til eurozonen.

For døde LO øren

I LO erkender cheføkonomen,

at Danmark er tre år bagefter, når det drejer sig om at skabe job. Men som desværre forventeligt lægger han skylden på den tidligere regerings såkaldte genopretningsplan, ikke på de lave lønninger.

LO fastholder dogmet om "jobfest før lønfest". Det vil nok glæde regeringen og arbejdsgiverforeningerne, men indtil nu har den linje dog ikke skabt nogen "jobfest". Til gengæld mener LO

at de nationale begrænsninger med hårde strafaktioner overfor mindre overskridelser i kommuner og regioner er skadelige. Disse begrænsninger er som bekendt en følge af EU's finanspagts stramninger overfor de tilsluttede landes offentlige udgifter. Finanspagten som Danmark tilsluttede sig lige så frivilligt, som Danmark, i modsætning til Sverige, bandt kronkursen til Euroen.

bc

Faglig samling mod EU i Norden

Konference om EU og fagbevægelsen i København

■ Den københavnske fagforening, Bygge-, Jord og Miljøarbejderne er initiativtager og vært for en faglig konference den 27.-28. september. Konferencen sætter både fokus på modsætningerne mellem EU og den nordiske model, diskuterer hvordan oplysningsarbejdet om EU's rolle styrkes i fagbevægelsen, og samtidig vil konferencen tage initiativ til at opbygge et fælles nordisk fagligt EU-kritisk netværk.

Fagbevægelsen i en skruestik

En væsentlig del af debatten vil også dreje sig om, hvordan man får toppen i fagbevægelsen til ikke at acceptere EU's direktiver og nedskæringspolitik på arbejdsmarkedet, og i stedet stå fast og arbejde for deres medlemmers interesse, som er under stormangreb fra EU's side.

På programmet er blandt

andre Lars Lundberg, fra Byggningsarbejderforbundet i Sverige om social dumping og kædeansvar, som er blevet gennemført i Sverige, og de foreløbige erfaringer. Også den aktive fagbevægelses erfaringer med social dumping er på programmet.

Af øvrige punkter er oplæg om håndhævelsesdirektivet, jernbane- og havne-direktivet.

EU-modstanden

Om søndagen vil de 3 modstandsorganisationer fortælle om og diskutere det faglige EU-kritiske arbejde, med henblik på et nordisk samarbejde. Her vil der være repræsentanter fra Nej til EU bevægelserne i Norge og Sverige. Fra Danmark kommer Rina Ronja Kari, medlem af EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU og medlem af EU parlamentets arbejdsmarkedsudvalg.

Hvis du kunne tænke dig at deltage, eller vide mere om programmet, kan du henvende dig til Kim W. Bilfelt 2294 1910 eller Kim Holm 5152 4168 for nærmere oplysninger.

Fagforeningen BJMF vil være behjælpelig med overnatning til deltagere der har brug for det.

Sidste tilmelding er 15. september.

kh

Leder

Danmark opruster

NATOs generalsekretær Anders Fogh Rasmussen var for nyligt på besøg i Danmark, hvor han skulle slå et slag for, at Danmark går med i en ny oprustningsbølge. Han mente, at Danmark over en tiårig periode skulle forøge militærudgifterne. Blandt andet ønsker NATO at opbygge en base i Polen, vendt mod Rusland, og dertil er USA's ønske om et missilskjold i Europa kommet på banen igen.

Et missilskjold er radarer, der placeres på land og på krigsskibe. Disse kraftige radarer skal så opfange eventuelle fjendtlige missiler og skyde dem ned.

Yes sir

Som det er blevet en dyr og farlig vane gennem de seneste årtier, klapper regeringen og folketingets flertal hælene sammen og siger javel. Udenrigsminister Martin Lidegaard og forsvarsminister Nicolai Wammen meddeler nu, at Danmark vil udstyre en eller flere fregatter med missilskjold. Det er ikke nogen billig ordre, de hermed efterkommer. Ifølge regeringen koster et sådan missilskjold mellem 400 og 500 millioner kroner pr. krigsskib. Derfor skal beslutningen da også indgå i forhandlinger om et fælles nyt "forsvarsforlig".

Det er en god måde at beskytte os mod angreb fra missiler, udtaler forsvarsminister Nicolai Wammen, som samtidig bedyrer, at det ikke er en handling vendt mod Rusland, som opbyggelsen af basen i Polen skal være ifølge NATO-generalsekretæren. Ifølge forsvarsministeren skal missilskjoldet forsvare Europa og USA mod slyngelstater, terroristorganisationer og "andre der har kapacitet til at fyre missiler afsted" (?)

Slyngler

Hvilke slyngelstater, der tænkes på, må stå hen i det uvisse. For tiden er det staten Israel, der opfører sig som en slyngelstat. Et andet gæt kunne være et eller flere af de lande, som Danmark sammen med USA og NATO har været i krig med og efterladt i kaos, korrupsion og fattigdom. Eftervirkningerne har været nye rædsler for befolkningerne med indbyrdes kampe om magten mellem de forskellige grupper, som krigsherrerne bevæbnede og misbrugte til sit formål, indtil de måtte erkende, at krigene var tabt.

EU's indblanding og støtte til kuppet i Ukraine for at få udvidet sin magtsfære mod øst, har ført til en grusom borgerkrig og accept af fascistisk hærgen og regeringsdeltagelse i landet. Den vestlige storkapitals ekspansionsfelttog koster liv. At opruste yderligere er en fortsættelse af en allerede konstateret forfejlet strategi. Det er krige uden ende, som kun dødens købmænd har glæde og gavn af.

Vip vægten

Med et skrigende behov for humanitær hjælp og genopbygning i de lande, der har været ofre for NATOs krige og for akut hjælp til Palæstina/Gaza, der er ofre for Israels undertrykkelses- og udryddelseskrig, er det helt uacceptabelt at bruge danskernes penge på yderligere oprustning.

Og det er en hån mod de titusindvis af familier, der herhjemme smides ud i fattigdom på grund af arbejdsløshed, sygdom og nedskåret støtte. Menneskeliv bliver der ikke investeret i, men gerne i dødsmaskiner. Vip vægten og lad os samle os om kravet om social oprustning – militær nedrustning som hovedkrav til de kommende finanslovsforhandlinger.

Homo Economicus

Nedskæringer koster menneskeliv

Af Lilli Rodeck

■ Næsten en gang om ugen kommer der nyheder frem, som omhandler menneskeliv kontra økonomi. De to mest alvorlige fra den sidste måned er den voldsomme overdødelighed på sygehuse, fordi man ikke har dyre specialister eller færdiguddannede læger på vagt i weekends, og fordi man sparer på vikarbudgettet i ferierne.

Nyheden burde have medført et ramaskrig, men stilheden er larmende. 50% chance for overlevelse, hvis man er på sygehus i weekends eller ferieperiode, burde have fået regeringen og regionerne til at fare ud med forslag til forbedringer, men det er ikke sket. Man taler bare om, at det handler om planlægning. Men det er svært at planlægge, hvornår mennesker bliver syge!

Økonomi contra menneskeliv

Fejlen er, at et menneskeliv ikke mere vægter så højt som økonomi. Med evindelige besparelser på sygehusene, bliver resultatet derefter. Man burde også have undersøgt dødeligheden i forhold til aften og nat. Jeg er sikker på, at også her findes en overdødelighed, da aftenvagter og nattevagter er dyre og ofte besættes af læger i uddannelsesstillinger. Det kan vi som samfund ikke leve med. Vi har efterhånden et sygehus-system, som på overfladen ser effektivt ud, men reelt ikke er bedre end mange af de dårlige sygehuse i udviklingslandene.

Egen fødevarekontrol

Den anden nyhed, som også

viser samme tendens, nemlig at økonomi vægter mere end menneskeliv, er listeriaforureningen af rullepølser. En virksomhed, som har fået "elite smiley" for sin egenkontrol, har gennem længere tid solgt farlige fødevarer. Det har kostet menneskeliv. Men ikke nok med det, så har den efterhånden ret så amputerede fødevarekontrol ikke handlet på oplysninger, som burde have lukket fødevarerfirmaet for en måned siden.

Hvor mange flere, der kommer til at dø, vides ikke. Men ansvaret ligger politisk, hvor man har fjernet den effektive fødevarekontrol vi engang havde, for at spare penge. Begrebet "egenkontrol" blev indført, fordi politikerne troede at ræve er gode til at vogte høns. Det har gentagne gange vist sig at egenkontrol ikke virker efter hensigten, og at følgerne for at overtræde reglerne er for slappe. Det er alvorligt, når den mad, vi nødvendigvis må have for at leve, slår os ihjel.

Gustent overlæg?

Besparelserne på sygehusvæsenet er resultat af ny liberal tænkning, hvor man tror man kan effektivisere sig ud af alle problemer. Men mennesker er ikke maskiner med maskinfejl. Mennesker har brug for omsorg og pleje, hvilket kunne forebygge mange dødsfald. Ved en kontakt mellem patient og plejepersonale ville mange symptomer blive fanget før patienten afgår ved en for tidlig død. Men måske er den økonomiske beregning, at døde mennesker er billigere end levende mennesker med behov for pleje, genoptræning mm.

Den samme gustne tankegang kan ligge bag den manglende handling på listeria, fordi det jo hovedsagelig er mennesker, som i forvejen er svækkede, som dør.

Men når finansministeriet år efter år kræver "effektivisering" og nedskæringer i både regioner og kommuner, så går det jo ud over niveauet for både behandling og kontrol. Det interesserer ikke regnefolkene bag skrivebordene, men det burde interessere politikerne. Det interesserer i hvert fald befolkningen der bliver ofre for nedskæringerne.

Regeringen foretrækker stadig at poste penge ud til jagerfly og anden menneskefjendsk isenkram, og de alvorlige følger for besparelser ser ikke ud til at få nogle konsekvenser overhovedet.

Vi kommunister kræver, at menneskeliv kommer før økonomi. Vi kræver, at mennesker trygt skal kunne blive indlagt på sygehuse uden at frygte for weekends og ferier. Vi kræver retten til mad, som ikke slår os ihjel. Meningsmåling efter meningsmåling har vist, at danskerne gerne vil betale den nødvendige skat til sikring af gode sygehuse og fødevarekontrol. Der har dog ikke været meningsmålinger der har vist at befolkningen gerne vil betale skat til dræbermaskiner.

KOMMUNIST

23. årgang

Organ for Kommunistisk Parti i Danmark
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 88 28 33
Bankkonto: 5322 0311328

www.kommunisterne.dk
E-mail: kp@d@kommunisterne.dk

Ansvarlig over for presseloven:
Jørgen Madsen.

Redaktion:
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 16 28 33

www.kommunisterne.dk
E-mail:
kommunist@kommunisterne.dk

ISSN 0906-544X
12 numre årligt.

Abonnement:
Halvårs 165,- kr.
Helårs 275,- kr.
Løssalg 20,- kr.

Redigering af september-nummeret er afsluttet 25. aug. Afleveret til Post Danmark: 27. august.

Deadline kommende numre:
Oktober – 15. september
November – 20. oktober

Kommende numre afleveres til Post Danmark:
Oktober – 24. september
November – 29. oktober

Sats: Karen Hedegaard
Tryk: Kailow Graphic

Den berømte spade

For at kunne ændre tilstandene, skal virkeligheden ses i øjnene

Af Betty Frydensbjerg Carlsson
Kommunistisk Parti
i Danmark

■ I Danmark ynder vi at bruge metaforen "At kalde en spade for en spade". Det vil sige, at sige sagerne ligeud og præcist, så man kan forholde sig til det. Behovet herfor er begrundet i, at magthavere og deres politikere netop ynder at pakke virkeligheden ind i en strøm af pynteord. Dette gælder i høj grad i debatterne om arbejdsløsheden og dens konsekvenser efter de mange liberalistiske reformer, som er gennemført af både den tidligere og den nuværende regering.

"Optjeningskrav"

De forfærdelige konsekvenser for titusindvis af arbejdsløse borgere her i landet har igen sat behovet for at ændre den skandaløse dagpenge-reform på dagsorden op til forhandlingerne om næste års finanslov. Regeringen har meldt klart ud, at den ikke vil ændre hverken dagpengereformen eller de andre reformer, mens regeringens støttepartier og LO i al forsigtighed stiller krav om i hvert fald en ændring af "optjeningskravet".

– Genoptjening af dagpenge bør nytænkes, udtaler det socialdemokratiske folketingsmedlem Bjarne Lausten og henviser til de mange "arbejdsløse" der arbejder, men desværre på et arbejdsmarked hvor man ikke kan "optjene" retten til arbejdsløshedsdagpenge, når man

bliver arbejdsløs igen. For virkeligheden er, at optjening af retten til dagpenge ved uforskyldt arbejdsløshed ikke handler om retten til at få del i den optjening, man har foretaget gennem indbetalinger til sin arbejdsløshedskasse eller skat for den sags skyld, men om hvilken politisk bestemt type arbejdsplads, man er blevet fyret fra.

Fattigarbejderne

Den type arbejdsplads, man ikke kan "optjene" ret til dagpenge fra, er de efterhånden mange arbejdspladser, fortrinsvis inden for den offentlige sektor, som arbejdsløse med eller uden ret til dagpenge tvinges til at arbejde på som underbetalt kollega, der selv kommer med størstedelen af lønnen.

Det kan være arbejdsløshedsdagpenge eller kontanthjælp, hvis man er faldet for dagpengeperioden. Og det kan være som ung arbejdsløs, der ikke har haft mulighed for at kunne melde sig ind i en a-kasse på grund af lovgivningens krav til "optjening" af retten til blot at kunne melde sig ind. Det er fattig-Danmarks arbejdere, der end ikke har ret til en overenskomst på deres arbejde. Og de er mange.

Til disse er nu kommet en hel ny kategori: De arbejdsløse, der efter at være faldet for dagpengeperioden end ikke kan få kontanthjælp og blive sendt i B-arbejde, på grund af at de har en samlelever eller ægtefælle, der har arbejde.

Nytænkning og initiativer

Det er ikke bare optjeningsretten, der skal nytænkes. Det er hele problematikken omkring et økonomisk sikkerhedsnet og rettigheder ved arbejdsløshed, der skal nytænkes. Det var fagbevægelsen, som i sin tid oprettede arbejdsløshedskasserne for at støtte sine medlemmer ved arbejdsløshed. Med 100% der bidrog, fik de 2-5-10-15%, der alt efter konjunkturerne blev arbejdsløse, understøttelse fra kollektivet.

Nu afleverer kasserne pengene til staten, som har sat sig på reglerne med et kæmpe bureaukrati, rigide regler for udbetalinger, strafforanstaltninger for både a-kasserne og de arbejdsløse, med ydmygelser og med a-, b- og c-arbejdsmarkeder, der undergraver løn- og arbejdsrettigheder.

Mon ikke det var på tide, at fagbevægelsen nytænker, om det er det, man vil med den kollektive støtte og solidaritet med hinanden? Og mon ikke det var på tide, at ildsjæle tog initiativ til at organisere de mange, der arbejder for en urealistisk lav, politisk

bestemt, løn, uden normale rettigheder?

Givtig arbejdskraftreserve

Hverken fagbevægelsen eller kommende organisatorer skal regne med støtte fra nogen regeringspartier, og socialdemokraterne er ingen undtagelse. Også de støtter op om det ny liberalistiske fremstød, det såkaldte konkurrencesamfund, hvor kapitalens konkurrenceevne er hellig og beror på, at arbejderne opsplittes og konkurrerer indbyrdes.

Her er social dumping og arbejdskraftens frie bevæ-

gelighed traktatfestsat i EU og et uundværligt gode for konkurrenceevnen sammen med oprettelsen af de politisk vedtagne b- og c-arbejdsmarkeder.

Eller for netop at kalde en spade for en spade: Nu hvor kapitalismen igen er blevet enerådende som samfundssystem, ønsker den det, som Karl Marx kaldte en sulten hær af arbejdskraftreserver, for hele tiden at kunne maksimere sin profit og få arbejdsstyrken til at minimere sine krav. Det er det, som det hele handler om, og det er det, som skal bekæmpes.

Vi må sige stop

Tale på K-festival af formand for FOA, Dennis Kristensen

■ Stadig flere økonomer taler om lys for enden af tunnelen. Alligevel agerer vi, som om krisen fortsat vil sætte snævre grænser for vores muligheder som samfund for at rette op på krisens og krisepolitikens skader. Velfærden er fortsat under pres. De svageste er fortsat under pres. Lønmodtagerne er fortsat under pres.

Udbud eller efterspørgsel?

Velfærdsreformerne – dagpenge, førtidspension, fleksjob, kontanthjælp, sygedagpenge osv. har handlet om øget arbejdskraftudbud. Om at skaffe flere til arbejdsmarkedet. Men flere til arbejdsmarkedet har ikke betydet flere på arbejdsmarkedet. At sætte fokus på udbuddet af arbejdskraft er et afgørende brud med en af de klassiske søjler i velfærdssamfundet; nemlig den søjle, der handler om, at vi går efter at øge udbuddet af jobs for at sikre alle mennesker en reel chance for at skabe sin egen forsørgelse. Men dét brud på den klassiske velfærds-tænkning har ikke ført til, at beskæftigelsen afgørende er vokset.

I stedet ligger fokuseringen på at øge udbuddet af arbejdskraft meget mere på linje med grundtænkningen i Konkurrencestaten end med grundtænkningen i Velfærdsstaten.

Den Konkurrencestat, hvor alle konkurrerer med alle om alt overalt i verden, og hvor lønmodtagere konkurrerer med hinanden om for få arbejdspladser, og hvor social dumping og over-udbud af arbejdskraft kan presse løn og arbejdsvilkår ned.

FOA tager initiativer

Fokuseringen på udbuddet af arbejdskraft har betydet ringere vilkår for de, der i dag ikke er på arbejdsmarkedet. De, der er midlertidigt ude. De, der er varigt ude. Og de, der aldrig fik en reel chance for at komme ind. Konsekvenserne er tydelige: Uligheden stiger og Danmark kravler ned på en 14. plads blandt medlemslandene i EU, når det handler om ulighed. Alene antallet af fattige er vokset fra 23.500 i 2002 til 47.300 personer i 2012. En fordobling på blot 12 år. Det burde ikke have fået lov til at ske, men det gjorde det.

Vi bør ikke forlade krisen

uden at rette op på skaderne. Derfor har FOA kastet sig ind i forsøget på at invitere til samling af en velfærdsalliance i Danmark.

En alliance mellem de, der arbejder i velfærden, de der bruger velfærden og de, der bekymrer sig over udviklingen.

Samtidige skyder FOA nu en flerårig Ulighedsindsats i gang. Ulighedsindsatsen skal være med til at sætte fokus på konsekvenserne af stigende ulighed i det danske samfund.

Vi lægger op til en lang række aktiviteter, som skal være med til at pege på de områder, hvor forskellen i danskernes livsvilkår vokser, og som skal suppleres af analyser og undersøgelser, af hvad det er for konsekvenser, som de mange ændringer i den danske velfærd har for de, der er mest afhængige af fællesskabets hjælp og indsats.

Vi håber, at vi kan engagere ikke blot forbundshuset, men også de lokale afdelinger, tillidsrepræsentanter og arbejdspladser. Og vi håber, at FOA's medlemmer og mange andre også vil være med til at

give en hånd, når vi retter projektørlyset mod ulighedens konsekvenser.

Vi starter med at rette projektøren mod øget ulighed som følge af de mange velfærdsreformer. Den del kalder vi "Reformernes ulighed". I efteråret sætter vi så fokus på "Børnernes ulighed". Til vinter rykker "Ældres ulighed" op på dagsordenen, og i 2015 står den på "Sundhedens ulighed" og "Arbejdspladsens ulighed".

Ulighedsindsatsen skal ikke alene pege på de problemer og uretfærdigheder, som stigende ulighed skaber.

Vores ambition er, at FOA samtidig skal kunne fremlægge bud på løsninger, der kan vende udviklingen og føre til mindre ulighed. Denne indsats skal bygge på, at de ansatte i den offentlige velfærd og service er dagligdagens eksperter på hvordan velfærden virker i det virkelige liv, og hvordan stigende ulighed er med til at underminere netop velfærd og service.

Fagbevægelsens eksistensberettigelse

Dagpengediskussionen eks-

ploderer i disse dage mellem hænderne på regeringen.

Og endnu engang er svaret på kritikken af, at vi nu har ti gange flere, der har mistet dagpengereetten, end regeringen oprindeligt forudså, at der ikke kommer ændringer.

Men vi kan ikke vente på den dagpengekommission, der først skal barsle med sine forslag efter det næste valg. Der kan laves ændringer her og nu, som kan tage den værste brod af problemerne: Forkortelse af den tid, det tager at genoptjene ret til dagpenge, genoptjening af retten ved arbejde i løntilskud og ved jobrotation, og udvikling af retten til supplerende dagpenge.

Endnu engang fremstår dilemmaet med de radikales medvirken i forliget om halvering af dagpengeperioden og fordobling af genoptjeningstiden ubehageligt tydeligt.

Endnu engang er det vist krystalklart, at regeringen ikke får lov af de radikale til at lave holdbare løsninger, som kommer de pressede langtidsledige til gavn. Det er bare så urimeligt, at mennesker, som uden egen skyld mister deres

Folket åbner tinget

Initiativet "ja til fællesskab" planlægger at lade "folket åbne tinget" en uge før Folketinget officielt mødes, det skal sikre det folkelige fodaftryk på det politiske efterår

■ "Ja til fællesskab" blev til i 2013 og samlede en bred kreds fra fagforeninger, elev- og studenterorganisationer, miljøbevægelser samt velfærdsforeninger. Formålet var at markere behovet for fælles løsninger og et stop for forringelser af velfærden.

Konference 30. september

"Fagligt ansvar" holdt et sommermøde i Vejle, her kunne man konstatere, at

protesterne mod dagpenge-reformen var i højt sæde.

At den socialdemokratiske-ledede regering ikke har for-

stået, at det største problem for mennesker, der ufrivilligt

er blevet kastet ud i ledighed og ikke har kunnet få andet arbejde, er retten til overlevelse.

Konferencen er et forsøg på at inspirere de talere, der deltager i åbningsdebatten til at tænke sig om. Det er organisationer, der kæmper for velfærden i Danmark. De arbejder for at sikre kvaliteten i uddannelse, sikre mod social dumping, at der laves en holdbar løsning for de socialt udsatte arbejdsløse, at fattigdom-

Dennis Kristensen, Johnny Olsen og Betty Frydensbjerg søger ly under en byge (komfoto)

arbejde, skal jages fra hus og hjem.

Det er nu, at fagbevægelsen skal bevise, at vores eksistensberettigelse er forsvaret for de svageste og kampen mod forskelsbehandling af enhver art.

FOA opfordrer alle til at være med til at kræve ordentlige og langsigtede løsninger, der genskaber et anstændigt forsikringssystem ved arbejdsløshed.

Brug for at sige fra

Jeg tænker ind i mellem den

tanke, om bagsiden af udtrykket om, at det skal kunne betale sig at arbejde, ikke nødvendigvis må være, at det skal straffes ikke at være i arbejde?

Vi er godt i gang med at skabe en ny form for A- og B-hold. Et A-hold i arbejde, som skal nurses af fællesskabet, og et B-hold, som ikke er i arbejde på grund af arbejdsløshed, sygdom, handicap, alder, og som skal mærke både i dagligdagen og på levestandarden, at de er en belastning for alle os andre. Det kan vi simpelt-

hen ikke være bekendt.

Der er brug for, at vi siger stop. Der er brug for, at vi siger fra. Der er brug for, at vi rykker tættere sammen om den danske velfærd. Om den universelle velfærdsmodel. Og der er brug for, at vi står sammen mod øget ulighed. Det er ikke så svært. Det handler om anstændighed. Det handler om noget så enkelt som retfærdighed, og det handler om at tage ansvar for hinanden og om fælles ansvarlighed for de svageste.

(let forkortet red.)

men bekæmpes, og der laves en bæredygtig omstilling af vores miljø og sundhed.

Parallelt modstykke

Ideen er at lave en konference, hvor det er bevægelserne og almindelige mennesker, der taler til politikerne. "Folket åbner Tinget" skal være et parallelt modstykke til politikernes ageren i Folketinget. De forskellige organisationer vil her få mulighed for at fremsætte synspunkter ud fra deres områder.

Det er forslået at konferencen opdeles i fire områder

Arbejdsmarked: Herunder sikring af overenskomst-

sige forhold, stop for social dumping med kædeansvar og bestilleransvar. Tryghed i dagpengesystemet og ret til uddannelse i ledighedsperioder.

Uddannelse: Herunder styrkelse af indhold og demokrati i uddannelsen, ordentlige bolig- og økonomiforhold.

Velfærd: Eliminering af fattigdom og ulighed, ordentlige forhold for de handicappede, syge, nedslidte og arbejdskadede, unge som gamle.

Bæredygtig omstilling: Miljø, klima og grøn jobskabelse

Bredt politisk indhold

Arrangementet skal være

med et bredt politisk indhold og alle politiske partier inviteres. "Fagligt Ansvar" er af den opfattelse at den politiske dagsorden fra deres side er vigtig for hele det politiske system.

I brevet vi har fået fra "ja til fællesskab" er der kun angivet datoen, nemlig den 30. september. Der er endnu ikke fastsat et mødested og tidspunkter.

Du kan få nærmere oplysning på hjemmesiden: www.fagligtansvar.dk

ØKONOMI

Af Bo Møller

Medarbejderinvestering

Den alt andet end sexede overskrift dækker over en ny opfindelse, som regeringen står bag, og som støttes af Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og de Konservative.

Det skal blive lettere at få lønmodtagerne til at skyde penge ind i den virksomhed, de arbejder i. Vi så sagen om Danish Crown på Bornholm, hvor arbejderne blev tvunget til at acceptere, at 3,5 pct. af deres løn skulle gå til at forbedre virksomhedens økonomi. Med den nye lov om medarbejderinvesteringsselskaber – herefter forkortet til MS – skal det være muligt at benytte en model, der ligner bornholmermodellen på andre virksomheder og brancher. I første omgang bliver ordningen et forsøg, der har gyldighed i 3 år. Derefter skal lovens virkninger vurderes, og loven vil eventuelt blive gjort permanent.

Hvad indebærer forslaget?

Der stiftes et MS, der har til formål at støtte den pågældende virksomhed økonomisk. Pengene får MS fra de ansatte, der indbetaler op til 7,5 pct. af deres løn eller op til 30.000 kr. Dette skal ske årligt i mindst 3 år, men lønmodtagerne kan også bindes i længere tid. Beløbet indbetales før der bliver trukket indkomstskat hos lønmodtageren. Hermed er Skattefar med til at støtte dannelsen af MS.

Der skal indgås en individuel eller fælles aftale mellem virksomheden og de ansatte eller de ansattes repræsentanter. Der er intet krav om, at planen om at stifte et MS forinden skal støttes af fagforening eller tillidsmand.

Når pengene er i hus, kan virksomhedsejeren få dem udbetalt til at dække nye investeringer. Nok kan arbejdernes repræsentanter i bestyrelsen for MS godt have ønsker til, hvad pengene går til, men reelt er det noget, der bestemmes af virksomhedsejeren. Efter den aftalte periode på mindst 3 år kan de indbetalte lønkroner blive udbetalt til lønmodtageren – hvis der altså er nogle tilbage. Hvis investeringerne er blevet gennemført med held, så skal den enkelte lønmodtager have sin andel af overskuddet, der på udbetalingstidspunktet beskattes.

En meget problematisk model

Helt generelt er det dybt problematisk, at lønmodtagerne skal investere deres løn i deres egen arbejdsplads. Der bliver tale om en lønnedgang, hvor arbejdsgiveren scorer en højere profit. Det skal formelt ske ved en frivillig aftale, men når arbejdsgiveren står og truer med, at falder de ansatte ikke til patten, så uddeles fyresedlerne, så er der ikke tale om et frit valg.

Der er ingen garanti for, at arbejderens lønkroner kommer produktionen eller beskæftigelsen på virksomheden til gode. Pengene kan lige så godt gå til at investere i Polen eller til nyt produktionsudstyr, der overflødiggør et antal ansatte!

Det behøver ikke at være den virksomhed, som den ansatte arbejder i, der skal investeres i. MS kan også investere i underleverandørerne, hvilket var relevant for Danish Crown, der gerne ville have flere svin at slagte, og derfor skulle svineproducenterne støttes – uden at der var nogen garanti for, at de flere svin så også blev slagtet i Danmark.

I øvrigt er det ikke kun nødlidende virksomheder, der kan blive omfattet. Også virksomheder, der fungerer fint, kan tvinge sine ansatte til at gå med til at danne et MS, der kan forøge profitten.

Lønmodtagerne kan ikke kræve at få udbetalt deres indskud før den aftalte frist – undtagen hvis de går på pension eller dør.

Protester mangler

Fra den faglige side er det kun HK, der har protesteret mod lovforslaget. Formanden for HK privat sagde bl.a.: Virksomhederne vil få ret til at konfiskere betydelige dele af medarbejdernes løn og bruge det som billig kapitaltilførsel uden risiko.

KOMMUNIST skal opfordre fagbevægelsen til bredt at protestere mod lovforslaget!

Forgylt kontanthjælp til borgmestere

De Konservatives nye leder, Søren Pape Poulsen, har ret til 415.000 kr. til et halvt års såkaldt efterløn når han fratræder i Viborg Kommune

■ Når en arbejder siger sit job op i utide, bliver han eller hun banket i hovedet med reglerne om karenstage og mister retten til dagpenge i et bestemt tidsrum. Er du ikke dagpengeberettiget, mister du på samme måde retten til kontanthjælp.

Sidder du i byrådet som menigt medlem og endda har opfyldt betingelserne for at modtage dagpenge via din a-kassekontingent, vil du som arbejdsløs blive modregnet dit kommunale honorar i dagpengene efter en timesats.

Anderledes ser det ud for borgmestrene, der i øvrigt er personalechefer for de lokale jobcentre, der uddeler karenstid med rund hånd. De får tilbudt et halvt års borgmesterløn i såkaldt fratrædelse. Og har de siddet to perioder i borgmesterstolen, boner der oveni en pæn borgmesterpension.

Til almindelig orientering kan det oplyses at 1. viceborgmestere – hvilket er mindre

En tryk borgmesterpost i Viborg...

kendt – såmænd også har lov til at læse kommunekassen for et ikke ubetydeligt beløb, bortset fra at viceborgmesteren normalt aflønnes med en fjerdedel af borgmesterlønnen. Det benyttede eksempelvis Venstres Michael Gatten sig af, da han frivilligt flyttede teltplæne fra Brøndby Kommune før valget i november

og stillede op til Københavns Borgerrepræsentation – og blev valgt.

Kun få kan vel have noget imod, at fuldtidspolitikere, der taber et valg eller af helbreds-mæssige grunde må stoppe det politiske virke får en rimelig efterbetaling, der minder om, hvad der foregår på det normale arbejdsmarked.

...byttes til partiformand...

...og mange nye problemer strammer smilet

Folk skal jo ikke straffes for at påtage sig et borgerligt ombud.

Men at toppolitikere le-galt har fri adgang til den offentlige kasse, når

de selv skifter job, har ingen mening og er udtryk for manglende ydmyghed for folkestyret og en afslørende gridskhed.

alni

Sygefraværet presset ned i kommunerne

■ Den godt halve million ansatte i landets kommuner har siden 2010 mindsket deres gennemsnitlige sygefravær fra 12,6 til 11,7 dage årligt pr. fuldtidsansat.

Det siger de seneste tal fra Kommunernes og Regionernes Løndatakontor. Lemvig Kommune, tager ifølge nyhedsbrevet DKNYT førstepladsen med landets laveste sygefravær. Her har de ansatte i gennemsnit 8,8 fraværsdage pr. fuldtidsansat.

I landets kommuner har personaleledere ikke lige let ved at dokumentere årsagerne til forskellene mellem de

enkelte kommuner, men alle – både chefer og medarbejdere – ved, at et både gode arbejdsbetingelser, medbestemmelse og et godt psykisk arbejdsmiljø er af stor betydning.

I Danmark er der et betydeligt psykisk pres på de kommunalt ansatte, fordi deres sygefravær ikke alene er højere end gennemsnittet i det private erhvervsliv, det er også højere end i staten og regionerne. Men det burde ikke være nogen politiker ubekendt, at ikke mindst pasning af børn, ældre og syge medfører større smitterisiko og sygefravær for personalet.

En anden faktor, som der sjældent nævnes, er især kommunernes meget omfattende brug af både fysisk og psykisk ressourcavage i forskellige tilskudsordninger. Arbejdet med de ekstraordinært ansatte stiller øgede krav til de ordinært ansatte, uden der ofte kompenseres herfor.

Konklusionen på årsagerne til faldet i sygefravær, må derfor logisk i højere grad være udtryk for større frygt for at blive afskediget i en tid med fortsatte nedskæringer og økonomisk krise end forbedrede arbejdsforhold.

alni

Kurdisk delegation opsøger Folketinget

OK nu at støtte PKK

Udenrigsminister Martin Lidegaard skal tildales – eller tiltale mod kurdere skal frafalles

Af Annette Mørk

■ I disse måneder sidder 10 kurdiske mænd fortsat på anklagebænken, tiltalt for at have ydet økonomisk støtte til PKK – en af de kurdiske frihedsbevægelser – som står på EU og USA's terrorlister. De ti mænd er ikke tiltalt for at have ydet bidrag til våben, men for at have ydet penge til de områder, PKK opererer i, gennem bidrag til den dengang lovlige ROJ-tv.

Det undrer så, at udenrigsministeren i Berlingske Tidende d. 23. august offentligt tilkendegiver at den danske regering evt. "vil komme til at støtte PKK", som er på EU's terrorliste. Han udtaler: – Dette er ikke en diskussion af PKK's status i EU-kredsen lige nu. Vi koncentrerer os om at støtte kampen mod ISIS".

Nu er det sådan, at EU-Domstolen i 2008 kom frem til det resultat, at terrorstemplingen af PKK er ugyldig, hvilket dog ikke har fjernet frihedsbevægelsen fra terrorlisterne.

Forskellige interesser

ISIS el. IS el. ISIL, der står for "Islamic State in Iraq and the Lavant", bliver i disse dage bombet og bekriget af USA's hær samt den kurdiske militis Peshmerga og andre kurdiske fraktioner og frihedskæmpere, men med to forskellige dagsordener.

Obama påstår, at USA rykker ind for at hjælpe Yazidierne, hvoraf tusindvis er

på flugt og i fare for et reelt folkemord, men realiteterne er også, at det område er et af de mest olierige i landet, samt at USA i høj grad har været toneangivende og f.eks. haft konsulat, militær-rådgivere, CIA-personale og kontorer med dokumenter, som helst ikke skulle falde i hvad de betegner "de forkerte hænder".

Kurdernes dagsorden er en anden, nemlig reelt at hjælpe dem, som er på flugt, samt måske at opnå at en del af Irak bliver en selvstændig kurdiske stat.

Drømmen om Kurdistan

Men man skal passe på at drømme om sin egen stat, medmindre den drøm er faciliteret af USA, NATO og EU.

Da USA i 2011 besluttede sig for at trække sig ud af Irak, var det fordi, deres økonomiske interesser var blevet opfyldt. USA har mistet kontrollen over ISIS, men mon ikke stadig de såkaldte "oprørsgrupper" (bl.a. ISIS) i Syrien fortsat får militært materiel fra NATO?

Folkemord på kurderne og kurdere strandet uden mad og vand på Sinjarbjerg er nu en af USA's mærkesager, og det ville være en såre god gerning, hvis ikke man vidste, det var løgn. Det er igen herredømme over lande, stater og områder, og hvor USA har eller i fremtiden kan have økonomiske interesser, det drejer sig om.

Hvis kurderne får en kurdiske stat i Irak – med

USA's hjælp – er de bundet på hænder og fødder til USA, som via "støtten" kan få del i bl.a. det olieeventyr, som er i det område.

Våben til kurdere

Ingen civile, hverken i Irak, Syrien eller Gaza, skal udsættes for død, lidelser eller at være flygtninge, men USA selekterer, hvilke civile som må udsættes for den slags, ud fra deres egne interesser. Når de leverer våben til kurderne, er der en stor sandsynlighed for, at de giver våben til de kurdiske frihedskæmpere i PKK, som har spillet en nøglerolle i kampen mod ISIS' fremmarch.

Det ser ud, som om USA og diverse regeringer og en dansk udenrigsminister kan hæve sig over de love, som er blevet brugt mod kurderne undertrykkelse i Europa og Danmark.

Hævet over loven?

De danske politikere holder sig heller ikke tilbage – efter Obama's blåstempling af nødhjælp og militær støtte. Men humanisme og økonomiske interesser hænger ikke sammen, når økonomi og magt bliver misbrugt i humanismens navn.

Men spørgsmålet nu, hvor Danmark går med USA og støtter bl.a. PKK, er: Tiltaler Rigsadvokaten Martin Lidegaard, eller frafalder han tiltalen mod de 10 anklagede herboende kurdere?

UD AF EU

Ved EU-udvalget

Demokratiet i EU

EU-landene forsøger at bryste sig af at være demokratier, hvor det er befolkningerne, der bestemmer. Det er tydeligt kommet til udtryk ved det nyligt afholdte EU-parlamentsvalg. Lav valgdeltagelse og politikerlede vidner om, at borgerne ikke har tillid til politikerne. Specielt i Østeuropa kommer det til udtryk. (Uden dog at forglemme, at den samlede valgdeltagelse var under 50%). I Slovakiet var det kun hver ottende, der satte et kryds. I Polen og Tjekkiet ca. hver femte. I de 10 lande, der havde den laveste valgdeltagelse, er de 9 østeuropæiske. Kun Portugal sniger sig ind på en 9. plads. Befolkningerne har fået nok af social nød, arbejdsløshed sammen med en manglende tillid til deres politikere. Den økonomiske krise med efterfølgende nedskæring, øget arbejdsløshed og fattigdom til følge har samtidigt givet medvind til populisme og nationalisme. Den manglende valgdeltagelse skyldes også en oplevelse af manglende indflydelse og mulighed for at kunne ændre EU ad demokratisk vej.

Græske reformer

I september skal EUs Trojka til Grækenland for at vurdere, om landet har opfyldt de krav, der var stillet fra Trojkaens side. Det drejer sig om 600, små og store, reformer som den græske regering har lovet at gennemføre. Det græske finansministerium vurderer, at reformerne er umulige at gennemføre, og at politikken, der er styret af Trojkaen, vil stoppe al udvikling i landet. Den græske regering håber på en positiv evaluering, der kan betyde nye forhandlinger om yderligere nedskæring af den græske gæld. Den nyvalgte formand for EU-kommissionen, Juncker, har dog ved et besøg udtrykt, at det ikke vil komme på tale og slet ikke indgår i hans overvejelser. Nyt ansigt: samme politik.

At pisse i bukserne!

Nedskæringspolitikken, som EU-trojkaen har fået gennemført i de gældsplagede lande, har ikke løst landenes økonomiske problemer. Der er kun 5 eurolande, der kan overholde EU's økonomiske krav til stabilitetspagten, og 2 (Slovakiet og Finland) af disse nærmer sig grænsen med fuld fart. Tyskland, der af mange betegnes som det økonomiske lokomotiv i EU, har en gæld på 78% af landets BNP. Dette er sket på trods af Hartz reformerne, med Arm trotz Arbeit-begrebet med efterfølgende millioner af fattige arbejdende i Tyskland. I Frankrig er statsgælden på 97% af Frankrigs BNP eller 1.985.918 millioner euro. EUs trojka har allerede udtrykt, at Frankrig kommer til at lave reformer, hvor det i overensstemmelse med EUs nedskæringspolitik skal være befolkningen, der skal betale for en øget profit til kapitalen. Dette på trods af at det har vist sig, at nedskæringer på de enkelte landes social-, sundheds-, uddannelse- og arbejdsmarkeds politik ikke har hjulpet på de enkelte landes økonomi.

Hårdt mod hårdt

Den norske regering har i overensstemmelse med landets EØS-aftale fremsat et forslag til en ændret arbejdsmiljølov. Mærkeligt nok er et af forslagene, at det skal være muligt at ansætte arbejdere på midlertidige kontrakter, der kan vare op til 1 år. Norsk LO er af den opfattelse, at en gennemførelse af loven vil betyde en tilbagevenden til et løsarbejdersamfund og vil sætte hårdt mod hårdt, hvis ikke LO's forslag til ændringer bliver taget til efterretning. Den 23. september er der planlagt politiske aktioner, og meldingen er, at det ikke vil være utænkelig med en generalstrejke i forbindelse med Stortingets behandling af lovforslaget.

Finanskapitalens diktatur

Den overstatslige monopolkapitalisme og nationalstaterne

Af Betty Frydensbjerg Carlsson

Kapitalismen som system udvikler sig – eller afvikler sig – hele tiden i pagt med dens behov for at bevare magten og systemet. Som alle andre samfundsformationer gennem historien har gjort. Da Lenin i starten af det 19. århundrede analyserede kapitalismen som værende i dens imperialistiske stade var der sket det, at kapitalismen havde udviklet produktion og distribution så meget, at de behøvede nye og flere råstoffer. Ikke mindst den ny-opdagede olie. Koloniseringen kom til at spille en afgørende rolle, og 1.verdenskrig handlede specielt om Mellemøstens olie, adgangen til olien, Afrikas og andre koloniers råstoffer, og nye markeder.

Med den tekniske udvikling og væksten blev behovet for investeringskapital større, og handel med kapital blev en forretning i sig selv, som også involverede de samfund, der var rammen om at betjene kapitalisterne. Lenin betegnede de nye store finansoligarker som "nutidens fyrster". Som bekendt faldt reminiscensen fra feudalismen - Konge-kejser-tsar dømmet fra hinanden på den tid. Han sammenlignede finansyrsterne med netop royalismen: Ledere af samfund som ikke vælges eller kan udskiftes, men har en enevældig magt over landene.

Lånefinansieret velfærd
Cykliske kriser på grund af overproduktion er indbygget i Kapitalismen, med dens kortsigtede og stadige jagt på den maksimale profit på bekostning af lønmodtagerne, ressourcer og miljø. Efter det store krak i 1930'erne blev kapitalismen reddet af den rå fascisme, der smadrede de stadig stærkere fagforeninger og kommunistiske partier, og af igangsættelse af et stort oprustningsprogram, som dengang også skabte betydelig beskæftigelse. Efter sejren over den åbenlyse fascisme og med styrkelsen af de kommunistiske partier, fagbevægelserne og den socialistiske verden, blev opbyggelsen af

de såkaldte velfærdsstater i de allerede udviklede lande også en overlevelse for kapitalismen. Dette system gav nye arbejdspladser, tilfredsstillende flertallet af arbejderne, så de ikke skulle lave revolution for at få samme sociale rettigheder som i de socialistiske lande, og den voksende offentlige sektor skabte et marked for produktionen. Det blev til en opblomstring af de socialdemokratiske partier i de fortsat kapitalistiske, udviklede lande. Socialdemokraterne tog æren for fremskridtene, og i deres evige kamp mod kommunisterne udråbte de reformismen som sejrende. Den terminologi er nu helt forsvundet, sammen med de tidligere socialdemokratiske mål, socialisme. Reformen er liberalistiske reformer.

Næste skridt blev finanskapitalens opblomstring. De mange nye varer fra biler og husholdningsmaskiner til såkaldte ejerboliger, som arbejderklassen ikke havde penge nok til at købe, kunne de nu låne. Det blev kaldt velfærd. I Danmark udtalte den daværende formand for LO, at arbejderklassen havde sejret ad helvede til. Med dette mente han, at arbejderklassen nu havde det så godt med hus og bil- og for nogle endda med en del af deres løn som aktier i deres arbejdsplads, som kunne give et afkast, selvom de godt nok ikke betød nogen som helst indflydelse. Med hans bemærkning beklagede han sig over, at arbejderklassen begyndte at tænke borgerligt og forlod socialdemokraterne – også ved valgene. Men sandheden var en ganske anden: Arbejderklassen var pacifiseret og bundet på hænder og fødder af gæld. Inden finanssektoren brød sammen i 2008 skyldte private verden over mere end verdens samlede bruttonationalprodukt. Det samme gjorde en lang række lande. Forbrugsvelværdien var bogstaveligt talt et lån.

Overstatslig styring

Konstruktionen af EU skulle beskytte og fremme kapitalens interesser. Det fremgår af

de 4 rettigheder for kapitalen som blev besluttet allerede i Romtraktaten i 1950'erne. Men først da man havde overvundet de socialistiske lande i 1990, tog det rigtig fart. De nationale stater var en hæmsko for den globale og europæiske kapital, idet regeringer jo skal vælges igen og igen, og dermed kan lade sig præge af krav fra den befolkning der skal stemme på dem. Det blev derfor nødvendigt med en overstatslig regering, der ikke skal vælges direkte, og som med traktater opbyggede en union og udstedte direktiver. Oprettelse af et EU parlament var staffage, der skulle give EU et skær af kendt parlamentarisk demokrati.

En af de 4 fundamentale friheder for kapitalen er forbud mod konkurrenceforvridning, altså fri og lige konkurrence. Den offentlige sektor er derfor konkurrenceforvridende, da den jo ikke skal medregne profit. Derfor offensiv for privatiseringer, der betød at landene solgte deres "arvesøl" billigt. De – nu – private investorer, kunne gennem finanskapitalens forskellige ordninger med fonde og skuffeselskaber føre nye overskud ud af landene til dertil oprettede skattefrie stater. Kapitalens ret til fri bevægelighed over grænser, deres ret til at etablere sig, eller undlade at etablere sig, har tømte EU-landene for et utal af arbejdspladser, der sammen med EU kravet om arbejdskraftens fri bevægelighed over grænser og privatiseringen har betydet massearbejdsløshed og lønnedgang for arbejderne. Dermed er en betragtelig skatteindtægt for landene forsvundet, og når de værdier staten havde, er privatiseret og væk, ja så er "sikkerheden for investorerne" – långivere og statsobligationsspekulanter – væk.

I Finanskapitalens lænker

Beslutningen om den fælles økonomiske politik gennem den fælles valuta Euro, lagde landene helt i EU's og finanskapitalens lænker. Da netop

finanskapitalen brød sammen i slutningen af 2008, var dens sammenfiltrering med staterne så stor, at landene stod overfor kollaps. Men i stedet for at redde landene, fyre finanskapitalen og oprette statslige banker, tømte man statskasserne for at redde finansspekulanterne. Herefter dikterede man voldsomme nedskæringer i de offentlige udgifter der har med befolkningernes hverdag og rettigheder at gøre. En politik som stadig gennemføres, for der kom jo ingen revolution fra befolkningernes side. De partier og fagforeninger de havde stolet på svigtede, lammede og desillusionerede arbejderklassen, som nu holdes i frygt for arbejdsløshed og indbyrdes konkurrence om de arbejdspladser, der er til rådighed.

Finanskapitalens sammenbrud gik værst ud over Euro-landene, og finanskapitalens diktatur blev efter dens redning nu helt åbenlys. Et par eksempler:

Blandt verdens rigeste og mest kapitalstærke mennesker indtager grækere en topplads. Pengene ligger bare lunt i Schweiziske banker, og kapitalister har ingen nationalfølelse. Når der ikke kommer penge nok ind i statskassen, må de sociale udgifter, som arbejderne betaler til, skæres ned. Det er en hård nød at knække for politikere der skal genvælges af ofrene for nedskæringerne og arbejdsløsheden. Det måtte det socialdemokratiske PASOK sande. Men i stedet for at blive fyret

af vælgerne, blev de fyret af "investorerne", som herefter indsatte deres egen statsleder. I Grækenland blev det den tidligere græske centralbankchef og vicepræsident i den europæiske centralbank, Lucas Papademos, der blev sat til at styre landet. De enorme formuer som de meget rige grækere har stående i de Schweiziske banker kunne betale hele Grækenlands gæld til blandt andre dem selv, da de er sammenfiltret med finanssektoren. Men sådan er kapitalismen ikke...

Det næste åbenlyse diktatur fra finanskapitalen skete i Italien. "Det internationale finansmarked har mistet tilliden til staten, og der er indledt et voldsomt spekulationspres på landet", lød det. Også der, handlede det om spekulationsmulighederne i statsobligationerne og afmontering af velfærd. Finanskapitalen havde ikke tillid til de valgte politikere, som er for afhængige af vælgerne. Jernhandsken kom på, og vupti var den valgte statsminister vipet. Kapitalen indsatte sin mand, den tidligere EU kommissær Mario Monti, der også er økonomisk rådgiver for en række store multinationale selskaber, og som er en økonom af den neoliberale økonomiske skole, som EU's økonomiske politik bygger på. Hvad skulle Monti så gøre for spekulanterne? Jo, som EU's økonomiske kommissær Olli Rehn sagde: Skatten skal væk fra lønmodtagere og arbejdsgiverne og over på forbrug

Rebet strammer

Polen dømt for medvirken ved tortur i CIA's fangeprogram – lad os få undersøgt CIA-fly i dansk luftrum

og fast ejendom. Pensionsalderen skal op og pensionen ned, det skal være lige så let at fyre folk som i Danmark osv. osv. Der indsattes så en stærk mand til at gennemføre disse krav, og kravet var også garanti for at der ikke blev udskrevet valg de første tre år. Først i år har der været valg, hvor en slags "ny-socialdemokrat" er valgt.

Destruktiv udvikling

Hvad kan vi konkludere om kapitalismens nuværende stade og situation?

Kendsgerningen er, at den kapitalistiske økonomis tiltagende karakter af en sammenblanding af produktion og spekulativ finansøkonomi ikke er et politisk valg, men snarere et resultat af hvordan kapitalismen fungerer på det nuværende stadiet i sin udvikling. Konsekvenserne af denne finansøkonomiske proces i verdensøkonomien er store. Resultatet af finanskapitalens lederskab er på den ene side et kolossalt spild og uhyre ødelæggelser af produktivkræfter – frem for alt ved den massive og voksende arbejdsløshed – og på den anden side den kendsgerning, at de store økonomiske og finansielle konglomerater tilegner sig broderparten af al merværdi, der skabes i den produktive sfære. Dette fører til en hurtigt voksende centralisering og koncentration af kapitalen og til en stadigt voksende forskel i indkomstfordelingen mellem kapital og arbejdskraft. Hertil bruges og udnyttes en arbejdsløs arbejdskraftreserve, der indenfor EU oven i købet kan udnyttes over nationale grænser.

Gennem gældsspiralerne og de mekanismer, der understøtter dem – fra rating-bureauer til offshore-foretagender – plyndrer EU, USA og andre imperialistiske magter massivt verden for de rigdomme der skabes, hvorved de forsinkes udviklingen og den sociale fremgang i lande, som formelt er blevet selvstændige, men i virkeligheden i større eller mindre grad er underkastet en veritabel kolo-

niseringsproces fra storkapitalens imperialistiske side.

Den internationale anti-fatigdomsorganisation, Oxfam, oplyser, at uligheden er markant stigende på globalt plan, blandt andet på grund af en målrettet international skattepolitik med stadig lavere topskatter og formueskatter. Således ejer de rigeste 1 % af verdens familier i dag halvdel af hele verdens værdier, mens den nederste halvdel af hele jordens befolkning tilsammen ejer mindre end de 85 rigeste personer i verden.

Koordineret fremstød

Vi må konstatere at den såkaldte finanskrisen er slut. (Indtil den næste kommer). Men krisen er overført til arbejderklassen, lavt som højt uddannet og det er dem med de laveste indtægter som betaler mest for krisen. Det betyder stagnation og manglende aftagning af de producerede varer, altså en klassisk overproduktionskrise. Samtidig forplumres den politiske diskussion. F.eks. påstande om fald i arbejdsløsheden, men det er meget svært at tale om hvor mange % der er arbejdsløse, idet tusindvis er faldet helt ud af statistikkerne, da de ikke mere har ret til nogen form for offentlig hjælp, og når der f.eks. tales om et antal nye arbejdspladser der er skabt, vil disse i mange tilfælde blive besat af udenlandske, billigere arbejdere.

Det stadiet i kapitalismens udvikling vi taler om her, er et koordineret og planlagt fremstød, og en meget barsk og rå klassekamp, hvor arbejderklassens traditionelle værktøjer er blevet afmonteret. Derfor er staterne fortsat væsentlige institutioner for finanskapitalens diktatur, idet de i stigende omfang bruges til at intensivere udbygningen af den producerede rigdom.

Staterne er blevet et afgørende redskab for det liberalistiske fremstød i klassekampen og dermed for omfordelingen af rigdommen i samfundet i de riges favør. Det må fagbevægelsen se at få erkendt.

Af Tue Magnussen

■ For nylig blev et nyt markant kapitel skrevet i afdækningen af CIA's hemmelige fangeprogram og europæiske landes medvirken, idet Polen af den Europæiske Menneskerettighedsdomstol blev dømt for hjælpe til og medvirke ved tortur.

Årsagen er, at Polen i 2002 og 2003 tillod CIA at holde to terrorismistænkte saudiarabiske mænd skjult i hemmelige fængsler på polsk jord uden at bringe dem for en dommer. Siden blev de overført til Amerikas Guantanamo-base på Cuba, hvor de efterfølgende har siddet i årevis uden rettergang og dom.

Polen tillod CIA at torturere de to mænd på polsk jord og undlod at sikre, at de ikke vil blive dødsdømt, efter at de var fragtet ud af Polen.

Ved at forbyrde sig mod den Europæiske Menneskerettighedskonventions paragraffer om forbud mod tortur og ydmygelse, mod retten til frihed og sikkerhed, retten til en fair retssag samt sikring mod dødsstraf, er Polen som det første EU-land blevet dømt for at assistere i CIA's hemmelige fangeprogram.

Dommen er vigtig, fordi den sætter fokus på andre europæiske staters medvirken ved CIA's tortur- og fangeprogram. Nu er det på høje tid, at vi får en dansk kommissionsundersøgelse af CIA's hemmelige fangetransporter i dansk luftrum.

Aftalt spil

Efter angrebet på World Trade Center i USA 11. september 2001 understregede VK-regeringen (som tiltrådte få måneder senere) den tætte alliance med USA ved stiltiende at acceptere, at CIA brugte dansk luftrum til de såkaldte "renditions".

Amnesty International dokumenterede i april 2006, at disse hemmelige flyvninger blev brugt til at bortføre terrorismistænkte til lande,

der er berygtede for brug af tortur.

"Den danske regering har ingen viden om nogen sådanne tilfælde af ulovlig frihedsberøvelse", oplyste VK-regeringen og udenrigsminister Per Stig Møller (K) i første omgang, men efter kritik i marts 2006 fra Europarådet ændrede den danske regering holdning:

"Regeringen finder det vigtigt at bakke op om Europarådets generalsekretærs undersøgelse", udtalte Per Stig Møller og gjorde det klart, at Danmark ikke ville acceptere, at CIA bruger dansk luftrum til de hemmelige fangetransporter.

Men USA's daværende ambassadør i Danmark, James P. Cain, gav i et notat fra januar 2008, der blev lækket af WikiLeaks i 2011, indtryk af, at den danske regering reelt ikke var interesseret i at trænge til bunds i sagen.

I ambassadørens notat hed det: "Danske embedsmænd har i fortrolighed gjort det klart, at de gerne vil have sagen til at forsvinde så hurtigt og stilfærdigt som muligt".

Den daværende opposition – Socialdemokraterne, SF, Radikale Venstre og især Enhedslisten – pressede på for en uvildig undersøgelse, men efter regeringsdannelsen i oktober 2011 fik piben en anden lyd.

Den voldsomme kritik af regeringens zig-zag-kurs fik dog efterfølgende udenrigsminister Villy Søvndal (SF) til at bebude, at man skulle "undersøge, om der er grundlag for de fremsatte beskyldninger om "aftalt spil" mellem USA og Danmark i 2008".

Europarådet: Medansvar for tortur skal undersøges

Rapporten fra Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) udkom – som bestilt – i maj 2012 og frikendte aldeles de danske embedsmænd. Den var dog yderst mangelfuld, idet den alene knyttede sig til grønlandsk territorium og i kraft af en meget kort frist alene var baseret på vidneudsagn fra involverede danske ministre og embedsmænd.

I lighed med den polske regering kan den danske regering med den mangelfulde rapport derfor ikke siges at have givet offentligheden fuldt kendskab til CIA's overflyvninger og aktiviteter i dansk luftrum eller mellemlandinger på dansk territorium.

Dommen fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol over nabolandet og EU-kollegaen Polen må få den danske regering til at igen alvorligt at overveje, om man burde efterkomme Europarådets gentagne opfordringer til at få undersøgt vores medvirken i CIA's fangeprogram.

Polens torturdom burde få udenrigsminister Martin Lidegaard (R) til at foreslå, at man igangsætter en egentlig kommissionsundersøgelse af USA's misbrug af dansk og grønlandsk territorium og luftrum til at flyve fanger til hemmelige torturfængsler. Hvis udenrigsministeren ikke gør det må vi håbe, at EL presser på ved f.eks. et beslutningsforslag så snart Folketinget åbner. Retsfølgning for tortur er en vigtig og uomgængelig del af FN's konvention mod tortur.

FRA VIDENSKABENS VERDEN Af Martin Jensen

Papmad

Alle, der har rejst med fly, har oplevet, at den mad, der serveres ombord, smager af pap. Men det er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at maden er kedelig eller dårligt tilberedt.

Årsagen stammer fra en helt uventet kant, nemlig støjen i maskinen fra motorerne. Studier har vist at, at lyde helt kan blokere for vores evne til at smage sødt og surt, mens blød jazz for eksempel skaber en mere smagelig atmosfære.

Vi kender til de fire smage; salt, surt, sødt og bittert. Men der er en femte smag, der hedder Umami-smagen, som er den eneste smag som er immun over for lydets undertrykkende effekt.

Tomater er proppet med umami. Ikke nok med at smagen undertrykkes mindre af lyd, den hjælper også til at styrke de andre smage. Derfor bestiller mange flypassagerer tomatjuice.

Flere flyselskaber har nu indført umami-holdige menuer.

Tomater på kartofler?

Kartoffelplanten og tomatplanten hører til natskyggefamilien. Men i modsætning til tomaterne er frugterne på kartoffelplanterne ekstremt giftige, selvom de ligner tomater. De indeholder stoffet solanin, som vi også kender fra det grønne, der kan være på en kartoffel. Og som man heller ikke må spise.

Spiser man af dem i små mængder, kan giften forårsage nerveskader, og man får det lidt, som om man har tømmermænd. I lidt større mængder kan man dø af dem. Så hold jer til nyopgravede kartofler uden de grønne pletter og en dejlig frisk tomat-salat med purløg.

Darwindokument dukket op

Statens Naturhistoriske Museum har i sine gemmer fundet et håndskrevet dokument af Charles Darwin. Forskere har kaldt dokumentet helt enestående. Sammen med dokumentet fandt man også en samling af 77 nøje udvalgte arter af rurer, en familie af små krebsdyr, som typisk er kendt for at sætte sig fast på sten eller under bunden af skibe. Museumsfolkene betegner fundet som en ægte museumsskat.

Korrespondancen med den danske forsker, Japetus Steenstrup, startede i 1854 og var indledningen på Darwins grublerier over evolutionen.

Malariavaccine på trapperne

Lovende malariavaccine forhindrer 50 procent af malariatilfælde blandt afrikanske børn. Malaria er en af klodens værste dræbere. Op mod en million mennesker dør af sygdommen hvert år.

Selvom vaccinen ikke beskytter 100 procent, så er det et skridt i den rigtige retning. Vaccinen er blevet testet på 8.923 børn og 6.537 spædbørn i 7 afrikanske lande.

Det er bekymrende, at vaccinen ikke dækker 100 procent, og derfor er der behov for yderligere forskning.

Den nye vaccine angriber malariaparasitten, når myggen suger blod op fra menneskene.

Gift fra bier mod kræft

Det gør djævelsk ondt at blive stukket af en bi. Men netop giften fra bier kan måske være med til at stoppe spredningen af kræft. Amerikanske forskere har udviklet en ny metode, som kan aflevere et giftstof fra bier direkte til farlige kræftceller, mens raske celler bliver skånet.

Man har på en sikker måde brugt giftstoffet i bittesmå nanopartikler til at behandle brystkræft og modermærkekræftceller i laboratoriet.

Disse partikler, som er kamufleret for immunsystemet, afleverer giften direkte til kræftcellerne og skåner de normale celler.

Gift fra slanger, bier og skorpioner indeholder nogle særlige stoffer – proteiner og peptider – som kan binde sig fast på kræftceller.

Den nye metode har imidlertid kun været anvendt i laboratorier. Næste skridt er at afprøve giftbehandlingen på rotter og grise. Og man håber på at kunne teste metoden på mennesker de næste tre til fem år.

billedtekst: (foto: Modkraft)

Fremdriftsreform og SU-reform

Nye strafreformer til studerende og uddannelsessystem

Af Dea Petersen

■ Hvad ligger der i ordet "fremdriftsreform"? Det betyder såmænd nye forringelser af universitetsuddannelserne, hvor de studerende skal gennemføre uddannelsen på nomineret tid.

For at gennemføre reformen har man sikret sig, at universiteterne skal lave om på deres tidligere strukturer, samtidig med at man sørger for at fratage de unges SU, hvis ikke de lever op til reglerne. Rent praktisk foregår det på den måde, at den studerende skal tilmelde sig fag, der svarer til det, man kalder for 60 ECTS point pr år gennem hele studietiden.

På nuværende tidspunkt bliver udbetalingen af SU'en først stoppet, hvis man er et år forsinket (dvs. 60 ECTS point). Fremover vil udbetalingen af SU blive stoppet, hvis man er 6 måneder bagud (30 ECTS point). Altså SU udbetalingen stopper automatisk, hvis deres computersystem har registreret, at man er 30 ECTS point bagud.

Fastlåst

Hvis man dumper nogle fag et semester, bliver disse fag lagt oveni det næste semester. Et semester svarer til 30 ECTS point og i tilfælde af, at man dumper 5 point et semester, forudsættes det, at man

tilmeldes 35 ECTS point det efterfølgende semester.

I det gamle system kunne de studerende framelde sig en eksamen. Det var et godt tiltag, for det første fordi den studerende havde større chancer for at bestå de andre eksamener, og samtidig kunne universitet spare penge ved at færre studerende dukkede op til eksamen. En anden fordel var, at man kunne fravælge fag, som man fortrød og kunne skifte fag.

I det nye system er det obligatorisk at gennemføre alle eksamener, man kan dermed heller ikke skifte et fag ud med et andet mere relevant fag. Det er ærgerligt, at det nye system skal være så fastlåst, da den studerende ender op med at vælge fag, der ikke er ligeså interessante, fordi man ikke må begå en fejl i valget af fag. Den eneste mulighed for udsættelse af en eksamen er en sygdommelding.

Kollektiv straf

Overordnet skal alle universiteter i gennemsnit nedbringe studietiden med 4,3 måneder i 2020. Universiteterne bliver sanktioneret med færre bevillinger, hvis ikke de kan overholde de nye krav. For Københavns Universitet vil det helt konkret betyde, at de vil miste 345 mio. kr., hvis ikke de kan nedbringe studietiden med 7,6 måneder

pr studerende. Men straffen er kollektiv, hvilket betyder, at alle universiteter vil mærke økonomiske sanktioner.

Reformen kommer til at betyde mere bureaukrati og større omkostninger. De skal sikre sig, at alle studerende er tilmeldt fuldtidsstudie og bruge flere ressourcer og penge til eksamen. For dem der søger ind på deres første uddannelse 1. september 2014, træder reformerne øjeblikkeligt i kraft. For studerende, der er i gang med en uddannelse, træder reformerne i kraft 1. september 2015.

Forringet kvalitet

Regeringen skyder sig selv i foden ved fremdrifts- og SU-reformen. Reformerne betyder en forringelse af kvaliteten og kvantiteten. Flere potentielle unge studerende vil komme klemme i reformerne og ikke kunne gennemføre en uddannelse. Det værste er, at kvaliteten bliver betydeligt ringere. Der bliver sværere at forme sin uddannelse på grund af den fastlåste model og universiteterne skal bruge flere penge på bureaukrati.

Reformene bør ruller tilbage! Hvis der skal gennemføres reformer på dette område, skal der lyttes til de studerende, lektorerne, administrationsfolk mfl., som ved hvordan systemet fungerer i praksis.

Den ukrainske juntas krise:

"Æret være Ukraine – vi mangler penge til bomber"

Af Aksel Carlsen og Gerd Berlev

■ Ukraine har siden statskuppet 22. februar i år været regeret af en pro-vestlig junta. Trods den påbegyndte krig mod Østukraines befolkning afholdt man samtidig et præsidentvalg, der ikke kunne leve op til almene krav om såkaldte frie og fair valg.

Den nye præsident, milliardæren Pjotr Porosjenko er – som landets forrige præsidenter – repræsentant for de herskende klaner af Ukraines rigmænd. Hans politiske magt er dog begrænset af parlamentet. Siden kuppet har det lovgivende organ været domineret af tre partier: to nationalliberale partier Fædrelandet og UDAR samt det nynazistiske Svoboda. Denne koalition har 250 ud af parlamentets ialt 450 mandater. Men imens Kiev fly og artilleri fortsatte med at beskyde byer i Østukraine, trådte regeringen i Kiev pludselig tilbage.

Opløsning af den kommunistiske parlamentsgruppe

Det begyndte ellers så godt. Det lykkedes regeringen efter fire forsøg at skaffe flertal i parlamentet for en lov, der tillod at opløse de ukrainske kommunisters (UKP) parlamentsgruppe.

Til formålet måtte man finde et påskud, og det lykkedes ved hjælp af afhoppere fra UKP. Ved valget i 2012 fik UKP 13 pct. af stemmerne og erobrede 32 mandater, men efter februar-kuppet har ti medlemmer forladt partiet. Nu blev selve parlamentsgruppens mindre størrelse brugt som anledning til opløsningen. Parlamentsformand Oleksandr Turtjinov og parlamentets højreorienterede flertal vedtog 24. juli en lov, der pludselig satte et mindst antal på gruppernes størrelse.

Den egentlige årsag til initiativet har Turtjinov dog talrige gange forklaret. Ifølge ham medvirker KPU "sammen med kræfter i Rusland

til finansiering af terrorister i Ukraine". Altså oprørerne i Østukraine. Efter hans mening "foragter UKP sit eget folk og støtter besættelsesmagten".

Imens højrekrafterne fik mobiliseret 232 stemmer til fordel for dette forbud og kommunisterne nu fortsætter i parlamentet som løsgængere, opstod der samme dag interne uenigheder i regeringen omkring et andet punkt.

Krig koster penge

Styret har akut behov for at skaffe midler til at føre krig for. Ifølge præsident Porosjenko koster krigen 70 mio. hrivna pr. dag (1 EUR = 16 hrivna). Samtidig har vestlige kreditorer forlangt offentlige besparelser. Det fik regeringen til at forberede en lov om ny moms og oms samt indførelse af en krigsskat.

Men to regeringspartier, UDAR og Svoboda, var imod regeringens udspil og brød koalitionsaftalen om at handle i enighed. Premierminister Arsenij Jatsenjuk (Fædrelandspartiet) var rasende: "Parlamentet tør ikke støtte upopulære kriseløsninger forud for parlamentsvalget. Parlamentet ønsker åbenbart ikke at støtte vore væbnede styrker, at kæmpe for vor sag i Østukraine eller at kræve skat af dem, der bør betale".

Da regeringen havde mistet sit parlamentariske flertal, erklærede han: "Vi kan ikke få vedtaget de love, der skal skaffe midler til at betale vore soldater, betjente, læger og skolelærere. Vi mangler penge til indkøb af nye våben og brændstof til vore panservogne. Vi har ikke midler til anskaffelse af naturgas, som er nødvendig forud for vinteren. I den situation er regeringen og premierministeren tvunget til at træde tilbage, hvilket jeg hermed gør.... Æret være Ukraine!"

Flere ukrainske analytikere bemærkede, at Jatsenjuk også tidligere på ledende poster i forskellige regeringer løb fra sit ansvar. Og nu følte han sig

åbenbart presset af præsidenten og sin egen partileder, Julia Timosjenko. Der var derfor to muligheder. Enten at regeringen skaffede sig et nyt parlamentarisk flertal, og hvis ikke, kunne præsidenten udskrive nyvalg. Eller at parlamentet afviste at støtte Jatsenjucks tilbagetreden. Efter energiske indblanding fra præsidenten ombestemte parlamentet sig, og 31. juli besluttede et flertal alligevel at støtte Jatsenjucks lovforslag.

Kommunisternes kritik

Forud for afstemningen 24. juli havde UKP's gruppe krævet at regeringen aflagde beretning om sit virke siden februar. Mødet blev dog afbrudt af nynazistiske parlamentsmedlemmer, der endnu en gang overfaldt kommunistiske parlamentarikere. Et slagsmål brød ud. Da premierminister Jatsenjuk afviste UKP's krav, drog kommunisterne følgende konklusion: "...Man ønsker åbenbart ikke at redegøre for, hvad vestlige lån er brugt til. Man vil ikke fortælle om eventuelle vestlige investeringer eller om hvorvidt associeringsaftalen med EU overhovedet har åbnet det vesteuropæiske marked for ukrainske varer.

Ved nu at kaste tøjlerne fra sig har et demoraliseret parlament

- givet grønt lys for at tilrane sig magten,
- skabt ideelle muligheder for at servicere oligarkerne,
- banet vej for udsalg af de sidste statsejede virksomheder og for omfordeling af budgetet til gavn for storkapitalen,
- lagt op til at bruge store offentlige midler på et nyvalg, der kun vil gavne oligarkerne, selv om regeringen snakker om landets kæmpe budgetunderskud."

Efter UKP's vurdering burde et nyvalg først afholdes, når krigshandlingerne stopper.

Retssag

Samme dag alt dette skete,

Ukraines præsident, chokoladekongen Porosjenko, klar til indsats.

indledte Kievs regionalret den sag, Ukraines justitsministerium har anlagt mod UKP. Partiet anklages for statsfjendtligt virke, og man kræver partiet forbudt. Ved retssagens start blev retsbygningen omringet af antikommunistiske tilhængere af den højrepopulistiske politiker Oleh Ljasjko; der opstod tumulter. Næste retsmøde er 14. august.

I mellemtiden har UKP bl.a. søgt om juridisk bistand fra European Left-partierne. Og i Rusland iværksætter flere kommunistiske partier og den røde net-tv station (Krasnoe tv) en støttekampagne med de ukrainske kommunister. Ifølge avisen Junge Welt har flere kommunistiske og andre venstrepartier i Vesteuropa allerede udtrykt deres solidaritet med Ukraines kommunister og antifascister.

Interne spændinger

Det styre i Kiev, som EU, NATO og hermed Danmark så aktivt støtter, er præget af dybe ideologiske, politiske og økonomiske modsætninger. De forskellige klaners kamp om magten tager til. Alliancer indgås og brydes, nye opstår.

• Præsident Porosjenko og mesterbokseren Vitalij Klitjko (nyvalgt Kiev-borgmester) udfordrer Julija Timosjenkos Fædrelandsparti, der har borgmesterposter i flere byer. Ukrainske analytikere antyder en forbindelse mellem denne strid og mordet på Oleh

Babajev – en fremtrædende person i Fædrelandspartiet og borgmester i industribyen Kremenjtjuk i det centrale Ukraine. 26. juli blev han skudt ned på åben gade.

• Tidligere har nynazistiske grupper i Kiev iværksat belejring af præsidentens administration. Først i forbindelse med mordet på højreekstremisten Oleksandr Muzytjko i byen Rivno, senere i protest mod præsidentens kortvarige våbenhvile i krigen mod Østukraine.

• Højrepopulisten Oleh Ljasjko og milliardæren Ihor Kolomojskij, der tidligere var nære allierede, kæmper nu åbent om magt og indflydelse. Kolomojskij's tv-stationer har iværksat en hetzkampagne mod Ljasjko, der med sin excentriske adfærd i tv og i krigshandlingszonen er blevet ret populær og spås et godt valgresultat. Begge står i spidsen for hver sine paramilitære grupper.

Det er sådanne kræfter, vestlige toppolitikere vinteren igennem åbent har hyldet og ladet sig fotografere sammen med på Kievs Majdan, alt imens de i demokratiets hellige navn lovede støtte til kampen mod daværende præsident Janukovitj.

Den nærmeste fremtid vil vise, om det skrøbelige politiske systems krise er udtryk for Kiev-juntaens dødskamp.

Artiklen har tidligere været bragt i DKPs blad Skub

Mennesket i centrum

Af Margit Andersen

■ I en tid hvor kræmmerånden hersker i det offentlige apparats forhold til kunst, er der et område, der ikke kan gøres op i antal solgte billetter og overskud. Det er kunsten, som vi møder på gader, pladser og i rum, hvor vi færdes uden at betale entre, fordi vi kommer i et helt andet ærinde end for at se på kunst, og det er da heller ikke altid, vi får øje på den midt i mylderet af travle mennesker.

En af de kunstnere, der på den måde er til fri afbenyttelse mange steder, er billedhuggeren Hanne Varming. Bare for at nævne nogle få værker, så er der "Hyldemor" på Kultorvet, "Piger fra Paris" i Kastrup Lufthavn, "Konen med æggene" i Sophienholms park, "Victor Borge" på pladsen med samme navn og "Amalie med hjemmehjælper" i Folketinget.

Hyldemor (1993) Kultorvet, København

I forbindelse med Hanne Varmings 75 års fødselsdag viser Kastrupgård i øjeblikket en retrospektiv udstilling af hendes værker. Den er tematisk opdelt og præsenterer eksempler på portrætter af enkeltpersoner, grupper, relieffer og mønter, samtidig

med at den giver et indtryk af den arbejdsproces, der ligger bag.

Egentlig er det misvisende at kalde Hanne Varming for billedhugger, for hun hugger ikke i sten, men modellerer i ler, hvorefter figuren støbes i gips og/eller i bronze. En

proces, der begynder med en tegning, derpå et "skelet", som leret klaskes på lag på lag, indtil det bliver til den figur, som kunstneren har sat sig for at gengive.

Motiverne er for det meste stille eksistenser fra hverdagen, børn, kvinder, mænd og gamle, ofte slidt af livet. I deres lukkede form er de i ro og på samme tid nærværende og fraværende, som om de hviler i sig selv og holder noget for sig selv. Kunstneren fortolker deres individualitet på en respektfuld og venlig måde og altid uden klamt føleri.

Der er god grund til at lægge mærke til Hanne Varmings offentlige udsmykninger og til at aflægge besøg på udstillingen, for hun viderefører en klassisk tradition, som måske er ved at forsvinde til fordel for abstraktioner og installationer. Allerede som nyuddannet fra Kunstakademiet i 1958

adskilte hun sig fra mange af sine kammerater, der gik over til at arbejde abstrakt med jern og skrot. Hun holdt sig til det figurative med mennesket som centrum. Hendes skulpturer skal ikke afkodes, men taler deres tydelige sprog, de sætter tanker i gang, fordi de er genkendelige fra vores hverdag. Det betyder imidlertid ikke, at de med deres forenkledte og lukkede former er naturalistiske.

Kunsthistorikeren Hans Edvard Nørregård-Nielsen har sagt så fint og rigtigt om Hanne Varming at "der er nogle som kan mere, flere der kan mindre, men ikke nogen som kan det samme".

Hanne Varming – fra skitse til skulptur.

Kastrupgårdsamlingen indtil den 28. september

Krigens kynikere

Af Margit Andersen

■ Krige slutter ikke på slagmarken. Det kan f.eks. ses af statistikken over selvmord blandt amerikanske veteraner fra Irak og Afghanistan. De døde bliver glorificeret med stemningsfulde statsbegravelse, mens de overlevende får lov til at sejle deres egen sø. Sådant var det også med den første verdenskrig, og om det og om dem, der under og efter krigen profiterede af den, har Pierre Lemaître skrevet romanen "På gensyn deroppe", der i 2013 fik den fornemme Goncourtpris.

Den begynder få dage før krigens afslutning, men tids nok til at give et indtryk af forholdene i de franske skyttegrave, hvor soldater og rotter deler den trange plads, og hvor soldaterne meget sigende kalder stigerne op til slagmarken for skafottet. Alle har opfattet, at freden er lige om hjørnet, og de menige er begyndt at håbe på at overleve, mens nogle af officererne ikke kan få nok. Måske kan endnu et par meter erobret

jord give et ekstra plus i karakterbogen.

Det gør sig gældende for løjtnant d'Aulnay-Pradelle, der har alt at vinde og intet at tabe. Det blev alt sammen tabt under revolutionen, der ruinerede hans fine adelslægt, så der nu kun er et forfaldent slot tilbage af fordums herlighed. Derfor kaster han sine folk ud i et sidste meningsløst angreb, der får katastrofale konsekvenser for to af de menige, som dog mirakuløst og af visse grunde mod Pradelles ønsker overlever.

Albert bliver reddet af Edouard, som bagefter redder Albert, og dermed bliver de to bundet til hinanden af gensidig taknemlighed og undertrykt nag. Albert kommer fra det lavere sociale lag og er en genert type, der altid har gjort, som mor sagde, og derfor blev bankmand i stedet for eventyrer. Edouard derimod er rigmandssøn og har altid fået, hvad han ønskede sig, bortset fra kærlighed, og han har fået lov til at følge sin lyst, nemlig at blive uddannet inden for tegnekunsten.

Af årsager, som ikke skal afsløres, må de to stjæle to døde soldaters identitet, og de slår sig derefter sammen ned i en lille lejlighed i Paris, hvor de hutler sig igennem. Albert forsørger dem, for Edouard er så hårdt såret, at han ikke kan arbejde, men ligger passivt hen med sit sønderskudte ansigt og døller sig med stadig større doser morfin, som Albert også må skaffe. Han har afskrevet sin familie og har ingen fremtid at håbe på, men lever op da han får ideen til at hævne sig på samfundet ved hjælp af det eneste middel, han har til rådighed, nemlig hans tegnefærdighed. I korthed går planen ud på at røvrønde alle hyklerne med et kæmpesvindelnnummer og dermed skabe en formue til ham selv og Albert.

Løjtnant Pradelle har også fået en god ide. Et års tid efter krigens afslutning er man nået til at ville gøre noget ved alle de lig, der er blevet nødtørftigt begravet på kamppladsen. Alene ved Verdun drejede det sig om 300.000. Ligene skal graves op, iden-

tificeres og genbegraves på pæne soldaterkirkegårde, hvor de pårørende kan sørge

og holde andagt. Det projekt kaster Pradelle sig ud i, og det bliver et herligt tag-selv-bord.

Fru Drusse på spil igen

Af Margit Andersen

■ Verden vil bedrages, siger man, og det står især til troende, hvad angår afslutningen på dette jordeliv, som mange gerne ser fortsætte under en eller anden form.

I midten af den 19. århundrede var der en ånd, der gav lyd fra sig i huset hos den amerikanske familie Fox, og døtrene lærte at kommunikere med den ved hjælp af bankelyde. På den måde opstod spiritismen, hvor pårørende kan komme i kontakt med deres afdøde gennem et medium med særlige evner. Bevægelsen bredte sig ud i verden, og selv videnskabsmænd tog sagen op til seriøs overvejelse.

40 år senere indrømmede den ene af døtrene, at det hele var trylleri og hundekunster, og det gik selvsagt noget ud over bevægelsens anseelse, men der findes stadig tilhængere af den, især i Brasilien.

Her til lands er det mest kendte spiritistiske medium

fru Drusse, som Hans Scherfig lader optræde i "Den døde mand" og "Den forsvundne fuldmægtig", og som senere blev genoplivet i en lidt anden skikkelse i Lars von Triers fjernsynsserie "Riget".

I Woody Allens nyeste film "Magic in the Moonlight" er

fru Drusse på spil igen, men her i skikkelse af en køn, ung dame. I sædvanlig velopløst stil har Allen skruet en historie sammen om menneskers hang til at lade sig forføre af magi og overtro.

Selv de mest klippefaste trosfornegetere og rationali-

ster kan miste fodfæste og falde for humbug, og vi tilskuere i biografen bliver også narret undervejs af tryllekunstneren Allen.

Kort fortalt er vi tilbage i de glade 20'ere, hvor en berømt tryllekunstner bliver hidkaldt til det skønne Sydfrankrig for

at afsløre en clairvoyant, en charmerende ung dame viser det sig, som sammen med sin mor har indlogeret sig hos en stenrig familie, der er faldet for hendes evne til at tale med de afdøde og se ind i fremtiden såvel som tilbage i fortiden.

Den synske Sophie kommer fra arbejderklassen og har ingen uddannelse, men har på denne måde fundet sin genvej til kapitalismen. Hun spilles fortryllende af Emma Stone, mens Colin Firth har fået fornøjelsen af rollen som den usympatiske, kyniske og arrogante tryllekunstner, og det gør den pæne mand fremragende.

"Magic in the Moonlight" er ikke noget storværk, men en fin komedie med tidskolorit og flot fotografering, der fornøjer fra først til sidst. Altså sund slik.

Magic in the Moonlight.
Manuskript og instruktion
Woody Allen

Regeringen betaler hans pris, og han holder omkostningerne nede på det lavest mulige. En kistes pris er afhængig af materiale og størrelse, og når den er anbragt under mulde, er der jo ingen, der kan tjekke materialet, og de døde mærker jo ikke, at der bliver brækket lidt i dem. Kinesere og senegalesere er billigere arbejdskraft end franskmænd, og at de ikke kan læse betyder ikke noget, for hvem skulle opdage, at de jordiske rester ikke svarer til navnet på korset.

Men det er der alligevel en der gør, en underordnet embedsmand, Merlin, får på et rutinebesøg på en af kirkegårdene fært af, at alt ikke er, hvad det giver sig ud for. Da han får gravet sig ned i Pradelles mødding af en kirkegård, bliver denne ellers så ligeglade mand vred, og en vred Merlin er ikke noget at spøge med.

Der foregår således to smart udtænkte forbrydelser sideløbende begået af de tre, vi mødte i skyttegravnen i begyndelse af romanen, og

mod slutningen sluttet ringen.

Pierre Lemaitre har tidligere skrevet kriminalromaner, og "På gensyn deroppe" er da også så spændende, at den er svær at lægge fra sig, men med denne efterkrigsroman, der kombinerer samfundskritik med karakterfulde persontegninger og surrealistiske afstikkere, indskriver han sig i den klassiske franske fortælletradition.

Hvis man har format til det, er det helt legalt for en forfatter at stjæle med arme og ben fra andre, det er der talrige eksempler på. Pierre Lemaitre lægger heller ikke skjul på, at han har været på togt i litteraturen og nævner blandt andre Louis Aragon, Henri Barbusse og Jules Romains. Men også fra den konkrete virkelighed har han hentet stof, idet den ene af de to forbrydelser faktisk har fundet sted.

Pierre Lemaitre:
Vi ses deroppe
Oversat af Karsten Nielsen
Lindhardt og Ringhof.
536 sider. 350 kroner.

Goya og Manet

■ Mens mange af Statens Museum for Kunsts (SMK) malerier kan ses på museets vægge, så er det kun muligt to gange om året at se et meget lille udvalg af Kobberstiksamlingsens 240.000 arbejder.

Her i sensommeren og efteråret er det muligt af se grafiske værker af to store malere, nemlig den spanske Francisco Goya (1746-1828) og den franske Eduard Manet (1832-83). Udstillingen "Ma-

nets Goya" er ikke for sarte sjæle, for der vises både sex og tyrefægtning.

Formålet med udstillingen er at vise, hvordan de to kunstnere er fascineret af de samme temaer: Tyrefægtning, krig og satire.

At Manet er blevet inspireret af Goya er der mange eksempler på, f.eks. Goyas maleri "Henrettelserne 3. maj 1808", hvor franske soldater skyder spanske oprørere og Manets "Kejser Maximilians henrettelse", hvor mexikanerne skyder den af franskmændene indsatte kejser. Men de har også det fælles, at de begge er inspireret af den store spanske maler Velasquez (1599-1660), hvilket der også er eksempler på.

"Manets Goya".
SMK-Kobberstiksamlingsen.
Slutter 18. januar 2015

SPALTEN

**Gode kammerat
Tommy Skarborg**

Stort tillykke med de 70 år den 1.9.

*Fra kammeraterne i
Nord Vest afdeling*

Ivan Hilbert

Et stort tillykke med de 80 år i sommer til vores altid inspirerende, aktive og agiterende gode kammerat

*Nordjylland og
Vesthimmerland afdelinger*

MINDEORD

I mindet om

Harald Rasmussen

en god kammerat fra ungdommens dage.

Eivind fra Randers

Winnie A. Baarsøe

25. april 1947 – 1. juni 2014, har fået fred efter kort tids sygdom.

På familiens vegne Connie. Bisættelsen har fundet sted.

**Antifascistisk
fællesmøde**

Der afholdes fællesmøde om styrkelse og enhed i kampen mod fascismen og racisme,

**Tirsdag d. 9. september
hos BJMF, Mølle Alle 26,
Valby klokken 18.00.**

*Fédération Internationale des
Résistans – Association Anti-
fasciste (FIR-DK)
Horsørød-Stutthof Foreningen
Antiracistisk Netværk (ARN)*

Afdeling Vest

Sensommer frokost lørdag den 13. september kl. 13 hos Inger og Anton Nielsen, Rughavevej 7, Valby (nær Valby station).

Der bydes på sild, lune retter, ost og meget mere for 100 kr.

*Tilmelding til Inger og Anton
47 17 90 69 eller Mariann
27 72 32 37 senest den
4. september.*

Radiojubilæum

Jan Vogel, studievært med "EU i hverdagen" på Albertslund Nærradio, gennemfører sit interview nummer 1.000 tirsdag den 2. september kl. 15-16.00 på FM 94,5 – Hybrid 104,5.

EU i hverdagen sender hver tirsdag kl. 15-16. Udsendelsen gendendes hver lørdag samme tid.

Se programindhold på www.albertslundradio.dk

Jan Vogel har sendt siden 1997 og kan med tilfredshed konstatere, at der blandt nærlytterne var fremgang for Folkebevægelsen mod EU og et markant nej til patentdomstolen på afstemningsstederne.

KOMMUNIST ønsker tillykke.

Bladfond 2014

4/8-25/8

Indre By	125,00
Nordjylland	225,00
Vestegnen.....	25,00
Vesthimmerland	200,00
Bladfond i alt.....	575,00

Efterårsprogram 2014**Pensionisternes Kulturforening af 1965**

17. september kl. 15.00:

Udflugt til Bellahøj skoles planetarium, Svenskelejren 18 Brønshøj – ved lærer Carsten Andersen

24. september:

Sæsonstart – summemøde.

1. oktober:

Debatmøde: Er der mulighed for samling af kommunisterne i Danmark? Oplæg fra Jørgen Petersen, Kommunistisk Parti, Johnny Olsen, KPID og Anker Schjerning, DKP.

8. oktober:

Nellikerevolutionen i Portugal ved Bente Dahl.

15. oktober:

Gule ærter. Pris 75 kr. pr medlem. Tilmelding og betaling hos Hanne Frisk senest en uge før.

22. oktober:

BJMF's visioner og udfordringer ved formand Claus Westergreen.

29. oktober:

Erindringer fra min tid i Nicaragua ved Jytte Frandsen.

5. november:

Situationen i Ukraine ved ph.d. i historie Aksel Vladimir Carlsen.

12. november:

Kommunisternes kapital: DKP-arkivet i Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv ved arkivar Jesper Jørgensen, ABA.

19. november:

Overvågning i Danmark ved Petter Sommerfelt, Demos.

26. november:

Juleafslutning – det store kolde bord – husk julegave til lotteriet. Pris 100 kr. pr. medlem. Tilmelding og betaling til Hanne Frisk senest en uge før.

*Bortset fra den første udflugt foregår alle møderne hos 3F/
BJMF, Mølle Alle 26, Valby kl. 11.30-14.00*

Nye interesserede medlemmer kan deltage to gange gratis på prøve. Årskontingent udgør 150 kr.

KULTURLIV

Flere "Far til fire"-film

Hvis det står til Dansk Folkeparti, så skal filmstøtten lægges om sådan, at det kun er de folkelige film, som man ved kan sælge billetter, der skal have støtte, mens de mere eksperimenterende film ingen støtte vil få.

Det skal ske ved at nedlægge konsulentordningen og kun opretholde den såkaldte markedsordning, hvor støtten gives ud fra, om der kan sælges mange billetter. Som Storm P. engang har sagt, så er det svært at spå, især om fremtiden, og det gælder også om, hvor mange billetter en film kan sælge. De eneste film, som man på forhånd ved kan sælge billetter, er "Far til fire", "Min søsters børn" og "Krummerne", og det er åbenbart den type film, DF vil støtte, men ikke de film, der har sat Danmark på filmverdenskortet og skaffet os Oscars, Guldbjørne og Guldpalmer.

Mens alle i filmbranchen vender sig imod tanken, er Peter Aalbæk Jensen ifølge Jyllands-Posten umiddelbart positiv over for DF's vidtgående forslag, men det skyldes uden tvivl, at han er blevet sur på Filmintitutet.

Hvis DF's forslag havde været lov i de sidste 20 år, så var det nok begrænset, hvor megen støtte Zentropa havde fået til f.eks. Lars von Triers film, men det har Ålen åbenbart glemt.

**Situationen
i Ukraine**

**Oplæg og diskussion
– v. Aksel Vladimir
Carlsen**

Torsdag den 18. september kl 18.00,
Karens minde, Wagnersvej 19, 2450 SV

*Arrangør:
Valby og Sydvest mod krig*

Faglig EU-konference

**Lørdag og søndag den 27.–28. september 2014,
BMJF, Mølle Alle 26, Valby**

Lørdag: Fagbevægelsen i en skruestik.

Søndag: Hvordan styrker vi det nordiske samarbejde, hvordan styrkes arbejdet mellem netværket, og hvordan bruger vi folketinget og EU-Parlamentet.

Formål

Konferencens formål er at bidrage til viden om EU's indflydelse på fagbevægelsen og den såkaldte nordiske vældfærdsmodel, og drøfte mulighederne for – og formål med et fagligt nordisk EU-kritisk-netværk.

Konferencen skal søge at belyse, hvordan fagforeningerne kan bremse eller helt stoppe EU's indblanding.

**WWW.
kommunisterne.dk**

TAK

■ En stor tak til de mange aktivister, musikere, talere og mange andre der medvirkede til gennemførelsen af K-Festival 2014.

Tak til de kammerater, der deltog i opbygningen, gik nattevagt, sikrede forsyninger og meget andet, og som i silende regn deltog i nedtagning af årets K-Festival i Nørrebroparken.

En særlig tak til de mange kammerater fra JBMF der knoklede løs i flere dage. Længe leve solidaritet og sammenhold.

*Kommunistisk Parti i Danmark
Månedssbladet KOMMUNIST*

KOMMUNIST **KPD**

Startskud til indsamling 2014

■ Så er startskuddet lydt til årets indsamling, der skal sikre, at Kommunistisk Parti i Danmark kan udgive månedssbladet *KOMMUNIST* og sælge det til en pris, så alle kan være med.

Målet for indsamlingen er på 425.000 kroner, og indsamlingsmålet er delt ud på alle partiets afdelinger, der i den kommende tid vil udvise en sand kreativitet i arbejdet for at nå vores mål.

Tag derfor godt imod indsamlingslister, kommunister og andet godfolk, der kommer og beder om et bidrag.

Bodil og Elsebeth sidder klar til at modtage dit bidrag.

Alle bidrag, store som små, er meget velkomne.

Afregning

Indsamlingslisterne afregnes løbende hver uge om sonda-

gen. Første afregningsdag er søndag den 28. september. Indsamlingen slutter søndag den 2. november.

Der kan afregnes på partikontoret Frederikssundsvej 82, 2400 NV søndage kl. 14-16. Kan du ikke komme, så ring dit listenummer og ugens indsamlede beløb ind til kontoret. Telefon nummer: 38 88 28 33. Sidste søndags afslutningsarrangement meddeles senere.

Giro eller bank

Bladets læsere og sympatisører kan indbetale et støt-

tebeløb på enten giro 656 3899 (DB reg. 1501) eller ved bankoverførsel til bankkonto 5322 0389 289, Arbejdernes Landsbank. Også indtelefonerede beløb afregnes via giro eller bank. HUSK at mærke indbetalingen med "Indsamling" og evt. listenummer/numre.

Annoncer

Ved annoncering af diverse frokoster, fester og andre arrangementer, bemærk bladets deadline forrest i bladet.

Vi glæder os til at nå målet igen!

McCarthys USA for 65 år siden:

Peekskill og Paul Robeson

Af John Poulsen

■ Den 20. april 1949 åbnede i Paris Verdensfredskongressen, hvortil Picasso havde skabt den berømte fredsdue. En af deltagerne var den amerikanske sanger Paul Robeson, der holdt en tale, som fik alvorlige konsekvenser for ham, fordi han bl.a. tillod sig at sige, at "det er utænkeligt at amerikanske negre vil gå i krig på vegne af dem som har undertrykt os i generationer imod et land (Sovjetunionen) som på en generation har rejst vore folk til fuld menneskelig værdighed".

Udtalelsen blev i en fordrejet version rundsendt i hele USA og skabte røre. De fordrejede udtalelser faldt især Ku Klux Klan (KKK) og de højreorienterede veteraner fra anden verdenskrig for brystet.

For at isolere Paul Robeson efter at han var kommet tilbage fra Europa, havde komiteen for uamerikansk virksomhed i juli 1949 indkaldt den sorte baseballspiller Jackie Robinson, for at han skulle bevidne rigtigheden af dem. Han "bekræftede" dem, og høringen havde sin virkning. En lokal avis i Peekskillområdet opfordrede til med alle midler, dog ikke vold, at forhindre en planlagt udendørs koncert med Paul Robeson i Peekskill den 27. august til fordel

■ Under fredskongressen blev Paul Robeson opmærksom på, at dagbladet Politiken, som han havde aftalt en koncert med i slutningen af april, havde støttet Danmarks indtræden i Nato, og det fik ham til at aflyse koncerten. Det blev i stedet Land og Folk der fik den ære at byde ham velkommen til en kæmpe koncert i Forum den 27. april.

for borgerretskongressen.

Da de første gæster ankom til koncerten, havde bøller blokeret indgangene og afbrændt bøger, grammofoonplader og klapstole. De angreb tilskuerne med sten og baseballkøller, der blev afbrændt kors og en dukke forestillende Paul Robeson blev lynchet. Da denne ankom og så, hvad der var sket, aflyste han koncerten. Politiet greb ikke ind under henvisning til, at koncerten foregik på et privat område.

Optøjerne vakte stor vrede over hele USA, og der blev afholdt mange protestmøder, bl.a. i Harlem, hvor 15.000 deltog. Her meddelte Paul Robeson, at koncerten ville blive gennemført søndag den 4. september i Peekskill, dog ikke samme sted som den aflyste.

Med biler og busser ankom 25.000 mennesker for at overvære den to timer lange koncert, hvor forfatteren Howard Fast var konferencier, og som åbnedes med klassisk musik, efterfulgt af optræden af Woody Guthrie, Pete Seeger og Lee Hays, og som afslutning kom Paul Robeson på scenen.

For at sikre, at koncerten

kunne gennemføres, havde en række fagforeningsfolk organiseret et vagtværn omkring scenen, der især skulle beskytte Paul Robeson, som var blevet truet på livet. Koncertgængerne blev modtaget af demonstrerende bøller, men det kom ikke til nogen konflikter før og under koncerten.

Men da busser og biler skulle køre væk fra området, dirigerede politiet dem bevidst ad en anden vej end den, de var kommet ad, gennem en skov med dårlige, bakkede og snoede veje, og lige pludselig blev de angrebet af bøller med sten og skud. Nogle blev hevet ud af busserne, og det lykkedes også bøllerne at vælte nogle af disse. Der opstod vild panik, da mange blev såret, og en del chauffører forlod deres busser, således at 1.000 deltagere stod tilbage. 150 mennesker blev såret, og selvom der både var stats- og lokalpoliti tilstede, blev der ikke grebet ind.

Der blev råbt smædeord som smovs, kommunist-svin og niggerelsker, og man holdt sig ikke tilbage for at råbe til jøderne at "Vi Hitlers drenge er her for at

afslutte hans job." Bøllernes optræden gik også ud over en tilfældig bus fra New York med en gruppe negre, som var på vej hjem fra en udflugt til Roosevelts hus i nærheden.

Da 300 af de overfaldne henvendte sig til guvernøren for at klage over, at politiet ikke havde grebet ind, ville han ikke tale med dem, men udtalte at det var kommunisterne, der havde provokeret til vold og var årsag til balladen. De samme holdninger kom ligeledes til udtryk i en del af pressen, og det resulterede i, at 80 planlagte koncerter med Paul Robeson blev aflyst, og at han i 1950 fik inddraget sit pas, som det først lykkedes ham at få tilbage efter en retssag i 1958.

Nogle år efter talte Pete Seeger med en ung mand, hvis far havde deltaget som politiofficer, og han fortalte at "balladen var arrangeret af KKK og politiet. De havde placeret personer med walkie talkies gennem hele skoven og havde omringet området som en kampplads."

Der skulle gå en del år før myndighederne i Westche-

Køb og læs KOMMUNIST

Abonnement:

1 år 275,- kr.

1/2 år 165,- kr.

ster undskyldte det skete, og det gjorde myndigheder så igen i 1999 i forbindelse med et arrangement, som de stod for i anledning af 50-årsdagen for den skandaløse hændelse, hvori Paul Robeson jr. og Pete Seeger deltog.

Man kan så spørge, hvorfor man skal beskæftige sig med denne begivenhed, der foregik for 65 år siden, og som er historie, men sådan er det desværre ikke. I 2003, efter at USA havde invaderet Irak, blev kunstnere, der var modstandere af krigen, boykottet af en række radiostationer og havde svært ved at få lov til at optræde, som konsekvens af Bush's parole om, at enten er du for mig eller imod mig. Endnu i dag bliver kunstnere i USA hængt ud, hvis de kritiserer Israels angreb på befolkningen i Gaza.